

سهم گردشگری در توسعه ی اقتصاد ایران

لیلا شهیدی

سازمان مدیریت صنعتی تام آذربایجان شرقی، تبریز

Shahidi_leyla@yahoo.com

چکیده

مقاله ی حاضر با مروری بر سهم گردشگری در توسعه اقتصاد ایران می باشد که بهب روش علمی- مروری تهیه گردیده است. موضوع گردشگری، عنوانی است که در بستر تمدن و اقتصاد به گونه ای دیگر به آن پرداخته می شود. امروز گردشگری به عنوان یک صنعت مهم شناخته می شود و یکی از بخش های بسیار مهمی است که جوامع به آن توجه دارند. مردم کشورمان هم طبیعتاً سفر می کنند و علاقه مند به سفر به جاهای مختلف دنیا هستند. از جاهای مختلف دنیا نیز به کشور ما سفر وجود داشته است. از این رو در مقاله ی حاضر ابتدا مروری بر مفاهیم گردشگری و توسعه مطالبی ارائه شده، پس از آن به سوال مهم سهم گردشگری کشور ما چقدر است پاسخ داده شده و راهکارهایی در راستای توسعه گردشگری و تاثیر آن بر اقتصاد ایران ارائه شده است. در آخر نیز در رابطه با سرمایه گذاری در این زمینه پیشنهادهای ارائه شده است.

واژگان کلیدی: سهم گردشگری، توسعه اقتصاد ایران، سرمایه گذاری، توسعه ی صنعت گردشگری

مقدمه

این یک اصل است که تمام مردم دنیا در رابطه با موضوع سفر حتی با شنیدن کلمه سفر حس خوبی دارند. امکان ندارد کسی از این موضوع خوشش نیاید. سفر چه کوتاه چه بلند چه برای جای دور و چه برای جای نزدیک در همه حال برای انسان لذت بخش است و موضوع سفر از زمانیکه دنیا جای زندگی شده وجود داشته است. در هر دوره و نسلی به شکلی متفاوت صورت پذیرفته است. چراکه موضوع سفر به دو هدف انجام می پذیرد: ۱: رفع نیاز روانی ۲: رفع نیاز اقتصادی.

بیان مساله، اهمیت موضوع، ارائه پیشنهاد و راهکارها

امروزه از نظر شما خوانندگان گرامی گردشگری چه جایگاهی در ایران دارد؟ بر اساس استاندارد جهانی در رابطه با تفریح و گردش، در طول ۲۴ ساعت شبانه روز بیش از ۱۰ درصد بایستی به تفریح و گردش پرداخت (به روش های مختلف). به عنوان مثال زمانیکه از محل کارمان به سمت منزل در حرکت هستیم ممکن است در مسیر به یک کافی شاپ جهت نوشیدن یک فنجان قهوه مراجعه کنیم. یا اصلاً تصمیم بگیریم که میزانی معین از محل کار تا منزل را پیاده روی کنیم. خرید کنیم و کلی گزینه های دیگر. تمام این گزینه ها به این خاطر است که بتوانیم خستگی را از تنمان درکنیم. کلاً تفریح، گردش و گردشگری می تواند از چند موضوع قابل بررسی باشد. اینکه مثلاً این موضوع چقدر در زندگی ما اهمیت دارد؟ همانگونه که بدن به استراحت نیاز دارد و سهم ۸ ساعت در شبانه روز به خوابیدن اختصاص می یابد. تقریباً ۱۰ درصد هم بایستی به گردش، گردشگری و تفریح کردن اختصاص یابد. حتی امروز غذا خوردن نیز علاوه براینکه رفع نیاز برای گرسنگی است یک مدل تفریح

3rd International Conference on Management, Tourism and Technology (ICMTT)

20 January 2022 | Penang, Malaysia

نیز به حساب می آید مخصوصا در دوران بحران ویروس کوید ۱۹ که هر اتفاق کوچک که بتوان از آن لذت برد می توان تفریح به حساب آورد. مثلا در رابطه با خوردن غذا، زمانیکه افراد رستورانی را برای صرف غذا انتخاب می کنند و در آن محل زمان می گذرانند به نوعی تفریح و سرگرمی به حساب می آید. به عبارتی محل انتخاب شده جهت صرف غذا علاوه بر رفع نیاز بدن از باب انرژی، تجربه ی مکان های جدید برای رفع نیاز روحی بسیار حایز اهمیت می باشد. همانطور که قبلا گفته شد خرید کردن نیز نوعی تفریح است. خیلی جالب است بدانید که ایرانی ها در زمره کشورها و افرادی هستند که به عنوان توریست های خرید تلقی می شوند. یعنی اگر جایی سفر می کنند حتما خرید انجام خواهند داد پس همان خرید در مکان مربوطه سهم گردشگری را شامل می شود.

ما همانند تمام افراد دنیا احتیاج به تفریح و گردش داریم. ما زمانیکه تفریح می کنیم چه چیزهایی باید عایدمان شود؟ چقدر می توانیم برای روحمان خوراک تامین کنیم؟ چقدر می توانیم به خودمان کمک کنیم تا به آرامش برسیم؟ مردم شیراز همیشه و برای تفریح وقت میگذارند حتی اگر جایی نداشته باشند دست خانواده را میگیرند در بلوار شهرشان یک پتو پهن می کنند و تفریح می کنند. تمام مردم ایران این فرهنگ را دارند فقط می بایست به آن توجه شود.

ایرانی ها در کشورهای ترکیه، عربستان، امارات، مالزی، تایلند، سالانه جهت تفریح میلیاردها هزینه می کنند. با یک نگاه غیرکارشناسانه هم می توان تشخیص داد که ایرانی ها سهم قابل توجهی در گردشگری در دنیا دارند. زیرا جمعیت خوبی داریم. خیلی از کشورها به طور میانگین ۱۰ درصد تولید ناخالص داخلی شان به گردشگری اختصاص پیدا می کند. ما در کشورمان در حال حاضر بسترهای بسیار مناسبی برای جذب توریست داریم. ایران در زمره ده کشور تاریخ و تمدن دار جهان است. سوال این است: من به عنوان یک ایرانی چقدر جاهای مختلف و فرهنگ های مختلف کشورم را شناختم که در سایه ی آن بتوانم در جهت شناساندن کشورم به دنیا قدم بردارم؟؟ یکی از روش های موفقیت در هر زمینه ای این است که اول باید به خودشناسی رسید. این یک واقعیت است که ما قبل از اینکه بخواهیم کشورمان را بشناسیم ترجیح می دهیم کشوری مثل ترکیه، امارات، تایلند و... را بشناسیم و این یک فقر فرهنگی است. پس از لحاظ عرضه یابی باید به این مهم توجه گردد. و شاید این مورد اگر در زمره بیان مساله به عنوان تحقیق قرار بگیرد منطقی تر خواهد بود.

ما در رابطه با گردشگری در کشورمان چقدر تبلیغ کردیم؟ در جهت بهبود وضعیت گردشگری و توریسم در کشورمان وقت گذاشتیم؟ چقدر به آن اهمیت دادیم؟ اصلا چقدر به اهمیت این صنعت مهم پی بردیم؟ پاسخ به این سوالات توسط خبرگان در این زمینه قطعاً ما را به مسیر خوبی هدایت خواهد کرد. در حال حاضر به لطف فضای مجازی علی الخصوص اینستاگرام برخی جاهای دیدنی و خاص شهرهای مختلف شناسانده می شوند اما کافی نیست.

فرض بگیرید تقریباً با ۸۰ میلیون جمعیت نوعی فرهنگ ایجاد شود که سالی دوبار مردم به شهرهای مختلف کشورشان سفر کنند. یعنی در سال ۱۶۰ میلیون نفر مسافر ایرانی خواهیم داشت که هر فرد در طول سال به دو منطقه ایران سفر کند یا حداقل یکی از آن دو مسافرت داخلی و دیگری خارجی باشد که در این صورت ۸۰ میلیون توریست در داخل کشور را تجربه خواهیم کرد. در سایه ی همین سیاست، مردم ایران در طول عمرشان به تمام شهرهای کشورشان سفر خواهند کرد. به جای اینکه فقط به شمال سفر کنیم به شهرهای دیگر همچون همدان، یزد، سیستان و بلوچستان، کردستان، تبریز و ... سفر کنیم با آداب و رسوم و فرهنگ جاهای مختلف آشنا شویم. کشور ایران از لحاظ اینکه فرهنگ های مختلف، آداب و رسوم مختلف، آب و هوای چهار فصل دارد بسیار غنی است بنابراین بایستی در زمینه مدیریت این منبع عظیم دقت فراوان صورت پذیرد. حال فرض کنی این آماری که گفته شد حتی یک سوم آن نیز اتفاق بیفتد باز برای اقتصاد و توسعه کشورمان مفید خواهد بود. عمل

3rd International Conference on Management, Tourism and Technology (ICMTT)

20 January 2022 | Penang, Malaysia

به موارد گفته شده مساوی خواهد بود با نگرش و رویداد درست. البته این را نیز بایستی در نظر بگیریم که اوضاع اقتصادی جامعه نیز عامل اصلی موفقیت در زمینه گردشگری است. زیرا شرایط اقتصادی مردم باید طوری باشد که به فکر تفریح و گردشگری باشد.

حال می پردازیم به اینکه ایجاد فرهنگ گردشگری داخلی چه مزایایی برای کشور خواهد داشت؟ فرض کنیم طی دو هفته ایرانی هایی که قصد سفر دارند تصمیم بگیرند مثلا به همدان سفر کنند. چه اتفاقی برای اقتصاد منطقه ای همدان خواهد افتاد؟ همگی ایرانی هستیم و در هر لحظه از زندگیمان در این کشور پهناور یاد گرفته ایم که نسل به نسل کنار هم باشیم و همیار یکدیگر. حال باین اوصاف با سفر به همدان چقدر توسعه در آن شهر ایجاد می شود؟ فقط با برنامه ریزی درست می توانیم تولید ناخالص داخلی کشورمان را افزایش دهیم. ۳۷ درصد تولید ناخالص کشور تورکیه به توریست اختصاص دارد و ما برای اینکه به درصد خوبی از این تولید ناخالص داخلی برسیم باید سالانه ۲-۱۰ میلیون توریست خارجی داشته باشیم که متاسفانه وجود ندارد. ما در حالیکه جزو ۱۰ کشور برتر جاذبه گردشگری تاریخی جهان هستیم اما سهممان از نظر جذب توریست بسیار ناچیز است.

بعضا با برخی توریست ها برخورد داشتیم که از برخی موارد خیلی ریز گله مند بودند. اینکه در مسیر تبریز تهران در توالی های عمومی، توالی فرهنگی وجود نداشته است!!! و این قضیه برای آن ها آزاد دهنده بوده است. چرا باید در کشور من این موضوع سبب شود یک توریست نکته منفی در ذهنش باقی بماند و بار دیگر به خاطر همین قضیه به ظاهر ساده، ایران را به عنوان سفر انتخاب نکند.

فرض کنیم در دنیا ۷-۸ میلیارد نفر مردم زندگی می کنند اگر ما بتوانیم فقط یک درصد از آنها را به کشورمان جهت سفر تشویق کنیم یعنی ۸۰ میلیون توریست سالیانه!!! این ۸۰ میلیون توریست فرضا سالیانه ۲۰۰۰ دلار در کشورمان خرج کنند یعنی چقدر پول به ریال؟ رقم بسیار قابل توجهیست نه؟؟؟

می بایست توسعه صنعت گردشگری را از خودمان شروع کنیم. راه حل چیست؟ اول اینکه فرهنگ سازی شود که مردم کشورمان برای راه اندازی توریست داخلی گام بردارند. به عبارتی طوری فرهنگ سازی شود که اولویت سفرهای مردم، مراجعه و دیدن شهرهای کشورمان باشد. دوم اینکه بستر لازم برای راه اندازی و ایجاد شرایط توریستی برای خارجی ها در کشورمان فراهم شود (قطعا سخت نیست همت می خواهد). به جای اینکه کاری کنیم ارز از کشور خارج شود، با ایجاد بستر توریستی، ارز به داخل کشور سرازیر کنیم. اوضاع چقدر فرق خواهد کرد؟؟؟ می توان ادعا کرد که همین صنعت توریس و گردشگری برای ایران در بسیاری موارد بس است و کافی. نه صرفا از باب وارد کردن ارز بلکه اشاعه ی فرهنگ و شناساندن فرهنگ ایرانی در دنیا. از ارزی که توسط توریست ها بدون سرمایه گذاری آنچنانی توسط میزبان وارد کشور می شود همه از ارز خارجی بهره مند می گردند. راننده تاکسی، اتوبوس، رستوران و... اقتصاد پویا می شود. توریست خرید می کند. صنعت نساجی، صنایع دستی رو به پیشرفت می رود. هتل ها، کشاورزان، مواد غذایی و ...

بحث از هتل که می شود، با این مساله رو به رو می شوم که چقدر کمبود هتل داریم؟ منظور هتل هایی که مطرح و بین المللی بوده و توانایی ارائه خدمات به توریست ها را داشته باشند. حل و فصل این مورد سخت نیست. چگونه؟ بیاییم روستاهایی که خانه هایشان مورد استفاده قرار نمی گیرد بازسازی کنیم، فرهنگ آن منطقه را در آن پیاده کنیم و ...

3rd International Conference on Management, Tourism and Technology (ICMTT)

20 January 2022 | Penang, Malaysia

یک نفر توریستی که از کشوری به ایران سفر کرده است و هر روز در شهر محل زندگی اش ترافیک، سروصدا، شلوغی را تجربه می کند قطعا در سفر مربوطه ش نیاز به شرایطی خواهد داشت که بتواند به آرامش برسد. به عنوان مثال خانه هایی از روستاهایی دنج را بازسازی کرده و به آنها معرفی کرده و بتوان آرامش مورد نیاز توریست ها را فراهم نمود. شناسایی نیازهای توریست ها سهم بسیار بزرگی در راه اندازی این صنعت در کشورمان خواهد داشت. مثالی که در رابطه با بازسازی خانه های روستایی زده شد نیز می تواند برای توریست های داخلی هم بسیار مورد توجه قرار گیرد. بدین گونه که مردم شهرهای پرجمعیت و شلوغ همچون تهران، که نیاز به آرامش دارند را نیز ترغیب نمود تا به آن مکان های دنج رفته و یک هفته ای استراحت کنند و علاوه بر آن بتوانند در طول عمرشان حتی برای یکبار هم که شده زندگی روستایی را تجربه کنند. چقدر لذت بخش خواهد بود که یک تجربه ی جدید از مدل جدید برای توریست های داخلی و خارجی فراهم آورد که اتفاقا در کشورمان شرایط لازم برای این مدل از زندگی فراهم است به عبارتی هزاران هزار بسترهای این چینی برای پیشبرد اهداف توریستی در کشورمان همانند سایر منابع، امکان پذیر می باشد.

گلاب گیری در شهر زیبای کاشان، فوق العاده است و تجربه های بسیار خوب و پرمحتوایی برای توریست های داخلی و خارجی فراهم خواهد نمود. فصل برداشت زیتون در رودبار، فصل برداشت گندم، زعفران، برنج و ... و صدها مورد این چینی فراهم است. اگر به بحث مدیریت و برنامه ریزی دقت کافی شود می توانیم در کوتاهترین زمان ممکن در زمینه ی گردشگری به نتایج بسیار خوبی دست یابیم.

۴

مزایا: در رابطه با توریست های خارجی به راحتی تولید ارز می کنیم و در رابطه با توریست های داخلی در زمینه ی توسعه ی منطقه، توسعه ی اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی آن منطقه و بسیاری موارد دیگر بسترهای خوبی را فراهم خواهیم کرد. پس در هر دو صورت کشورمان سود خواهد برد. در دبی شرایطی فراهم شده که آرزوی مردم بسیاری از کشورها این است که حداقل یکبار در طول عمر خود به آن کشور سفر کنند. در کشور ایران منطقه آزاد کیش دقیقا همان شرایط و حتی بهتر از آن را داراست پس چرا کاری انجام نشده ؟ چرا از پتانسیل آن استفاده نکردیم و استفاده نمی کنیم؟

نتیجه گیری و جمع بندی

صنعت گردشگری صنعت بسیار پولسازی است. صنعتی است که بازده سرمایه اش بسیار سریع است. به عبارتی اگر امروز تصمیم بگیریم گام های مهم تر برداریم، در کوتاه ترین زمان ممکن نتیجه بخش خواهد بود. اشتغال زایی، تولید ثروت، تولید ارز، کمک به تولید ناخالص داخلی GDP و افزایش آن از کمترین اثرات توجه و راه اندازی اصولی صنعت گردشگری در ایران است. نقطه مثبت اینجاست که ما بسترش را داریم. متأسفانه برای جاذبه ها و تانمندی هایمان تلاش خاصی انجام نمی دهیم، از آنها استفاده نمی کنیم و توقع داریم دیگران برایمان انجام دهند. همان دیگران، خودمان هستیم. رسانه های ما باید به این موضوع نیز توجه خاصی داشته باشند. یادمان باشد:

توسعه گردشگری در ایران = توسعه اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، سیاسی در ایران

رسانه ها چگونه می توانند سهمی در این زمینه داشته باشند؟ رسانه ها می توانند بانتقال آگاهی از شرایط و ویژگی شهرهای کشورمان، شناساندن جاذبه های آنها، درآمد برای آن منطقه را فراهم کنند. فرض کنیم باین کار مثلا شهر کردستان سالانه میزبان ۳ میلیون توریست داخلی، یزد ۲ میلیون و ... باشد آن منطقه در توسعه چه سهمی را به خود اختصاص خواهد داد؟

برای آبادی و آبادانی کشورمان، از خودمان باید شروع کنیم و این یک اصل است. اهواز، بوشهر، جزایر خلیج همیشه فارس، تالاب ها و شگفتی های مرداب بندر انزلی، جنگل های کلیبر آذربایجان شرقی، دریاچه نمکی ارومیه، جزیره های مرجانی، کویر ایران، زندگی و جاذبه های شگفت انگیز عشایر ما و ... همه می توانند جاذبه های گردشگری باشند به شرطی که توسط رسانه های مختلف شناسانده شوند. یکی از جذابیت هایی که همیشه وجود دارد بحث عشایر است. شاید آرزوی بسیاری از افراد در دنیا علی الخصوص ایرانی ها این باشد که بدانند عشایر چگونه زندگی می کنند؟ چگونه غذا تهیه می کنند؟ چگونه کوچ می کنند؟ چقدر میتوانند موجب پیشرفت کشور شوند؟ و... بجای اینکه اینهمه ارز در کشورهای دیگر خرج کنیم که البته کار ناپسندی نیست اما بهتر است ابتدا برای توسعه و آبادانی کشورمان گام برداریم چراکه همدلی، همکاری مردم ایران زبانزد دنیاست بیاییم کاری کنیم که برای کشور خود خرج کنیم در این صورت به چه توسعه هایی دست خواهیم یافت؟ ممکن است برخی ها اعتقاد داشته باشند به اینکه من آن مبلغی را که هزینه می کنم و به کشور ترکیه سفر می کنم و خدماتی را که دریافت می کنم اگر در ایران خرج کنم به آن خدمات دست نخواهم یافت حق با اوست و من هم حرفی ندارم اما می گویم ایران سرزمین من است. همدلی کنیم، تلاش کنیم، یکسال بیشتر برنامه ریزی کنیم و زمان بیشتری اختصاص دهیم تا صنعت گردشگری را بهبود بخشیم. زمان اختصاص دهیم تا تمام شهرها، مناطق، روستاهای ایران را بررسی کنیم و مناطقی که قابلیت جذب توریست را دارند معرفی کنیم. از مردم بخواهیم از این مناطق دیدن کنند. برای تفریح آنجا را انتخاب کنند تا با سفر کردن به آن مناطق هم به اقتصاددان ها کمک کنیم و هم روح و روان خود را تغذیه کنیم. این موارد یکی از وظایف اساسی رسانه هاست که در زمینه آگاه سازی افراد گام بردارند، مردم را از چون و چرا ی قضیه آگاه کنند، آنها را منطقی قانع سازند که به دلایل گفته شده، پیشنهاد سفر به آن مناطق را دارند. علاوه بر موارد گفته شده و اشتغال زایی در مناطق توریستی، اگر مردم ایران مشاهده کنند که با گذشت زمان نسبتا کوتاهی شهرهای ایران در سایه ی تصمیمات ذکر شده به توسعه نزدیک تر می شوند قطعاً با انگیزه تر در این مسیر گام برمی دارند. فقط و فقط اولین گام در این مسیر آگاه سازی مردم در رابطه با تاثیر گردشگری و توسعه ی آن بر شهرهای ماست.

همیشه این طرز فکر در من وجود داشته که فرض کنید یک منطقه ای از روستا به عنوان محلی برای توریست های داخلی و خارجی انتخاب شده است. زمانیکه توریست به آن منطقه سفر می کند، مردم آن روستا درآمدی که از راه کشاورزی، دامپروری دارند، یک درآمد دیگر به درآمدشان اضافه می شود. پس در این صورت آیا همان فرد روستایی انگیزه ای خواهد داشت که به شهر کوچ کند؟ قطعاً نه. چون از شرایط خود راضی بوده و به این نتیجه خواهد رسید که سهمی بزرگ در توسعه کشورش دارد. بنابراین جایگاهش را بیش از پیش و بهتر از قبل حفظ خواهد کرد و انگیزه لازم جهت بهبود شرایط را خواهد داشت.

این صنعت نیاز به حمایت دارد. روستاها نیاز به حمایت دارند تا به یک مکان توریستی تبدیل شوند. گام های اساسی در این زمینه باید برداشته شود. این روستاها باید به مکان های تاریخی تبدیل شوند. زیرا در هر منطقه ای از ایران بناهای و سرگذشت های تاریخی وجود دارد. چه خوب می شود شرایطی فراهم شود که توریست ها با حضور در آن مکان ها به سال های مربوط به تاریخ آن مکان برگردند.

من به عنوان یک فرد شهری یک عمر است در یک آپارتمان به سبک شهری زندگی می کنم. چه خوب است که شرایطی در روستایی فراهم شود که در طول عمرم یکبار به مدت یک هفته به آن مکان بروم. لباس محلی آن را بپوشم، غذای محلی آن را نوش جان کنم، به سبک آن محل زندگی کنم، به پیشینه ی تاریخ آن منطقه برگردم و اصطلاحاً به سبک ۱۰۰ سال قبل برگردم. ایران بستر بسیار مناسبی برای این سبک از کار است.

3rd International Conference on Management, Tourism and Technology (ICMTT)

20 January 2022 | Penang, Malaysia

خیلی مهم است که فرهنگی ایجاد کنیم که در آن تک تک مردم بتوانند به صنعت گردشگری در ایران کمک کنند. شاید بخش های دولتی در این مسیر گام برداشته اند اما قطعا کافی نیست. باید سرمایه گذاران وارد عرصه شوند که این امکان پذیر خواهد بود مگر آنکه بستر فعالیت برای سرمایه گذاران در کشورمان فراهم شود (از جنبه های مختلف). یادمان باشد اگر تعداد سرمایه گذاران در کشوری زیاد باشد و بستر لازم برای فعالیت آنان فراهم شود کشور سریعاً وارد عرصه ی توسعه و آبادانی خواهد شد.

مهم است که همین امروز تک تک ما تصمیم بگیریم با حرکت کردن در این مسیر، سرعت پیشرفت این صنعت را بیشتر کنیم، به آن رونق بخشیم، به اقتصاد گردشگری رونق دهیم، به همدیگر اعتماد کنیم. شرکت ها و آژانس ها بایستی پکیج های روستایی، قله نوردی و ... تهیه کنند، اتفاقاتی که تابلحال تجربه نکردیم و پتانسیل و امکان تجربه کردن را داریم در قالب پکیج های تفریحی در اختیار مردم قرار دهند. یا به عنوان مثال گردشگری متناسب با فصل برداشت محصول خاص، اتفاق تاریخی در همان زمان، تاریخ و ... یا مثلاً فرهنگ غذا خوردن در کشور ما بسیار متفاوت است و این قضیه خودش یک جاذبه توریستی می باشد. چون غذا خوردن نیز سهمی در گردشگری محسوب می شود. به محض اینکه در یک منطقه فعالیتی در این زمینه انجام دادیم و آبادی هر چه بیشتر آن منطقه را مشاهده کردیم پراکنیزه تر به مسیرمان ادامه خواهیم داد. در شهر کاشان خانه های قدیمی به هتل های زیبا تبدیل شده اند. پس گام اول برداشته شده است. در دبی و آمریکا از سبک شهرمان یزد الگو برداشته شده است و خیلی موارد دیگر. (پس جای افتخار دارد).

۶

تمامی فعالیت های گفته شد صرفاً برای آبادانی کشور و مردم کشورمان است. این توقع را نداشته باشیم که گامی در این مسیر برنداریم اما سرمایه گذاری زیادی انجام پذیرد. همیشه گام اول سخت است. در رابطه با انجام کارهای کوچک و سخت بودم گام اول یک متنی همیشه در ذهنم دارم:

« موفقیت، نتیجه ی شجاعت برداشتن گام کوچک است. گام های کوچک خود را باایمان و اعتماد بردار. آنگاه هنگامیکه به پشت سر نگاهی می اندازی ممکن است بگویی: «من هنوز در جایی که دوست دارم باشم نیستم» اما بی درنگ اضافی خواهی کرد: «اما در جایی نیز نیستم که قبلاً بودم». آری، قطره قطره جمع گردد وانگهی دریا شود. فاصله های دور همواره گام به گام پیموده می شوند. کمی از مسیر آرزوهایت را امروز طی کن، به تدریج به آرزوهایت نزدیک و نزدیک تر می شوی. گاهی فقط کمی از چیزهایی را به ما می دهند که دوست داریم داشته باشیم. بدین سان معلوم می شود که اگر همه ی آن را داشته باشیم، با آن چه می کنیم.

از این نترس که با تمام وجود به کاری کوچک بپرداز. دستیابی به اهداف کوچکتر، تو را برای رسیدن به اهداف بزرگ تر قوی تر می سازد. اگر کارهای کوچک را خیلی خوب انجام بدهی، گاهی بزرگ تر خودبه خود انجام خواهند شد. آینده ی تو لحظه به لحظه حاصل می شود. یک پله ی نردبان برای آن است که پای دیگر خود را روی پله ی بالایی بگذاریم.

مهم نیست که چقدر کند حرکت می کنی و یا کار تو چقدر کوچک است. از این بابت ناراحت نباش. فقط آرامش خود را حفظ کند. آدم موفق کسی است که با آنچه در اختیار دارد خوب کار می کند. به کارهای کوچک خود چنان بپرداز که گویی کارهایی بسیار بزرگ هستند. وظیفه ی تو همین است: انجام دادن کارهای کوچک با شور و شوقی فراوان.

بزرگترین اشتباه را کسانی مرتکب می شوند که به بهانه ی این که فقط کارهایی کوچک برای انجام دادن دارند هیچ کاری نمی کنند. کارهایی کوچک که انجام می شوند بهتر از برنامه هایی بزرگ اند که عملی نمی شوند.

3rd International Conference on Management, Tourism and Technology (ICMTT)

20 January 2022 | Penang, Malaysia

هنگامیکه کاری کوچک را به انجام می رسانی پاداش تو آن است که کاری دیگر که بزرگ تر از کار پیشین است به عهده ی تو گذاشته می شود. یک چیز مسلم است: اگر دست به کار نشوی هیچ چیز محقق نمی شود. مهم ترین چیز، شروع کردن است. گرچه نخستین گام همواره دشوارترین گام است. همین حالا گامی کوچک بردار. از چیزهای کوچک غافل نشو. گاهی یک سوزن ته گرد کاری را انجام می دهد که از عهده ی یک رئیس بانک بر نمی آید.

اطمینان داشته باش که اگر از عهده ی کارهای کوچک برآیی، از عهده ی کاری بزرگ نیز برخواهی آمد. قدر کارهای کوچک را بدان. روزی به پشت سر نگاه خواهی کرد و خواهی دانست که آنها بزرگ و پراهمیت بوده اند. جرقه ای کوچک می تواند انبار بزرگ باروت را منفجر کند.

منابع

۱. سید مهرداد میرآفتاب زاده - دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، همدان، ایران
۲. نرگس آهنگر - کارشناس ارشد مدیریت دولتی، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه شهید بهشتی، عضو هیات علمی موسسه آموزش عالی الوند، همدان
۳. یافته ها و دقت نظرهای خودم

۷

۴. <https://www.icmt.ir/fa/page-3>

۵. <https://mehreganprint.ir/advertising-in-tourism-industry/>

۶. <https://civilica.com/doc/224537/>

۷. <https://www.sid.ir/fa/Journal/ViewPaper.aspx?id=101410>